

DISCLAIMER :

This file is not the final document.

Errors may be found at certain points in the document.

ରାସ୍ତା ଟିକେଟ

ପ୍ରତିଟି ରାସ୍ତାରେ

MUSESBOOKS

www.musesbooks.com | THE ONLINE BOOKSTORE

1

“රාවණ.”

ප්‍රධානියාගේ තියුණු දෑස් එක එල්ලේම නවකයා වෙත එල්ල විය. ඒ හඬ ගොරෝසුය. බැල්ම නවකයාගේ සර්වාංගයම විනිවිද යන්නක් විය. ඔහු තත්පර කිහිපයක් තම ආධුනිකයාව අධ්‍යයනය කරමින් සිටියේය.

“තමුන්ගේ නම රාවණ. එහෙමද?”

තමා ඉදිරියේ සිටින නවකයාගේ පෞද්ගලික ලිපි ගොනුවේ කවරය දෙස බලමින් ප්‍රධානියා නැවතත් විමසුවේය.

“රාවණ ලියෝ.” නවකයා පිළිතුරු දුන්නේය.

“උපන් ගම..?”

“ලග්ගල, සර්.”

“ලග්ගල.” ප්‍රධානියා ප්‍රතිරාවය කළේය.

එම හඬෙහි සියුම් උපහාසයක් ගැබ් වී තිබිණි.

“ලංකාගල, ලක්ගල, යක්ගල. එහෙමත් නැත්නම් ලක්පුර, ලංකාපුර, යක්පුර...”

ඔහුගේ වචන හිස් අවකාශයේ දෝංකාර දුන්නේය.

“එකකොට තමුසේ ඔරිජිනල් රාවණගේ පරම්පරාවේ මිනිහෙක්, එහෙමද..?”

එවර කාමරය දෙදරුම් කවමින් ප්‍රධානියා සිනාසෙමින් සිටියේය.

“නැහැ සර්.” නවකයා බයාදු ස්වරයකින් පිළිතුරු දුන්නේය. “ලග්ගල ඉපදිලා විතරයි, ඒකත් අපේ අප්පච්චිට ඒ කාලේ ලග්ගලට මාරුවක් ලැබිලා තියෙන නිසා.”

රාවණ, තම මව ලග්ගල ඉපැරැණි පරම්පරාවක බව මෙන්ම තම පියාද එම පරම්පරාවේම පුරුකක් බවද සඟවමින් සිටියේය.

“තමුසෙට අංගම්පොර පුළුවන්ද?” ප්‍රධානියා හදිසියේම විමසුවේය.

අනපේක්ෂිත පැනයෙන් වික්ෂිප්ත වූ නවකයා වහා හිස දෙපසට සෙලවීය.

“බැහැ සර්.”

“කරාටේ, සුඛෝ, ටයිකොන්ඩෝ, බොක්සිං..?” ප්‍රධානියා නැවතත් විමසුවේය.

නවකයාගේ ශරීරය දෙස ඉහළ සිට පහළට තීක්ෂ්ණ බැල්මක් හෙළමින් හුන් ප්‍රධානියාගේ, පිළිතුරක් අපේක්ෂා නොකළ එම ස්වරයෙහි උපහාසය උතුරා යමින් තිබිණි.

“බැහැ සර්.”

රාවණ පෙරටත් වඩා පහත් ස්වරයකින් පිළිතුරු දුන්නේය.

“ස්පෝර්ට්ස් කරලා තියෙනවද?”

එවර නවකයාගේ මුවින් පිළිතුර පිටවූයේ සැහෙන ප්‍රමාදයකින් පසුවය.

“නැහැ සර්.”

“බෑ... සර්, නෑ... සර්, බෑ... සර්, නෑ... සර්.” ප්‍රධානියා අප්‍රසාදය පළකරමින් මොර දුන්නේය. “මොනවද තමුන්ට පුළුවන් කියලා කියනවකෝ මනුස්සයෝ.”

එය නවකයෙක් සම්බන්ධව කිසිසේත්ම යහපත් ඇරඹුමක් නම් නොවිණි.

• • •

උදෑසනම තම ප්‍රධානියා කෝප වී ඇතැයි පරිගණකයට ඉහළින් හඬ ආ දෙසට නෙත් යොමු කළ නයනාට සිතිණි. දැන හිස පිටුපසට බැඳගෙන, පසුපසට බර දුන් අසුනෙහි උදාරම් ලෙස මහේශාකාර ස්වරූපයකින් දෙපසට කැරෙකෙමින් සිටින ප්‍රධානියා ඇයට දිස්විණි. එය ඔහු යමෙකු ප්‍රශ්න කරන අවස්ථාවක පෙන්වන ඉරියව්ව විය. තමාට වඩා පහත් යැයි හැඟෙන කවරකු හෝ ඉදිරියේ සිය බලපරාක්‍රමය පෙන්වීම සඳහා භාවිත කරන ඉරියව්වද එයම බව ඇය අද්දැකීමෙන්ම දැන සිටියාය. තමා පවා තවමත් මෙම ඉරියව්ව ඉදිරියේ අනියත බියකට පත්වන බව සිහිවත්ම ඇයගේ මුහුණේ මන්දස්මිතයක් පැතිර යන්නට විය.

පිටතින් දැඩි බවක් පෙන්වුවද ප්‍රධානියා ඉතා කාරුණික තැනත්තකු බව දෙපාර්තමේන්තුවේ කිසිවකුටත් රහසක් නොවීය. යටත් නිලධාරීන්ගේ වුවමනා එපාකම් නිරන්තරයෙන් සොයා බැලූ හෙතෙම, වචනාර්ථයෙන්ම සැබෑ පාලකයෙකු විය. ආයතන ධුරාවලියේ දෙවැනියා වුවද කිසිදිනෙක නිලධාරියෙකුගේ රාජකාරි හෝ පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් ඔහුගෙන් ඉහළට වාර්තා වී නොතිබුණ තරම්ය. රාජකාරියේදී හෙතෙම සැමවිටම පිරිසිදු විය. නීතිය යන වදන දේව වාක්‍යයක් සේ අදහන

අතරම විනය යන වචනයට ඔහු දැක්වූයේද එයට නොදෙවැනි ගෞරවයක්ය. එයද කිසිවකුටත් රහසක් නොවීය.

උඩරට ප්‍රභූ පරම්පරාවක අවසන් පුරුකක් වන ඔහුගේ බැල්මකින් පවා පරම්පරාවේ තේජස පැතිරෙන බව ඇයට හැඟිණි. සිය පියා රජයේ ජ්‍යෙෂ්ඨතම ඇමතිවරයෙකු වුවද ඔහු තෝරාගෙන තිබුණේ වෙනමම මගකි. පහසුවෙන්ම දේශපාලනයට පිවිසීමට විවර වූ මංපෙත පිළිබඳ කිසිදු සැලකිල්ලක් නොදැක්වූ ඔහු තෝරාගත්තේ රාජ්‍ය සේවයයි. අද ඔහු එම අංශයෙන්ද හිණිපෙත්තටම ළඟා වී සිටී. රාජ්‍ය පාලනයට වැඩි, භාරදූර වගකීමක් උසුලන ඔහු ඇත්තටම මෙරට නිලනොලත් පාලකයන් අතර ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයකු නොවේදැයි සිහිවත්ම තම සිතිවිලි විසින් තමාම බියපත් කරනු ලබන බවක් ඇයට හැඟිණි. නොබැඳි විදෙස් පිළිවෙත සමඟ බැඳුණු, උද්‍ර්පණ නීති හා සම්බන්ධ අපරාධ පරීක්ෂණයන්හිදී ඔහු අනුගමනය කළ උපායශීලී ප්‍රවේශයන් පාලකයන් පවා මවිත කරවනසුලු විය.

පරාක්‍රම ගාමිණී සේනානායක නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂක ජෙනරාල්

පසෙකින් ජාතික කොඩියත්, අනෙක් පසින් රාජ්‍ය ලාංඡනයත් යෙදූ මේසය මත තබා ඇති ඔහුගේ නාම පුවරුව ප්‍රධානියාට තව තවත් ගම්හිර භාවයක් ගෙන එන්නේ යැයි නයනාට සිතූණි.

• • •

“තමුත් පාසල් යන කාලේ ක්‍රීඩා කරලා නෑ.”

“නැහැ සර්.”

“ඉගෙන ගෙනත් නෑ.” තමා අත තිබූ ගොනුවෙන් සහතිකයක් ඉවතට ගනිමින් ප්‍රධානියා නැවතත් විමසුවේය.

“හම්ම...”

එයට පිළිතුරු දියයුත්තේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව ඔහුට අදහසක් නොවීය. ප්‍රධානියා අත ඇත්තේ තම පාසැල හැරයාමේ සහතිකය බව රාවණ් හඳුනාගත්තේය. එයට අනුව ඔහු අවසන් වරට සමත් විභාගය සාමාන්‍ය පෙළය.

“මොකද කතා නැත්තේ..?” ප්‍රධානියාගේ ස්වරය වඩාත් රළුවෙමින් තිබිණි. “ඉගෙන ගත්තේ නෑ... මම හරි නේද?”

“ඔව් සර්...”

රාවණ්ගේ මුහුණ රත් පැහැ ගැන්වෙද්දී මුළු සර්වාංගයම දඟටියෙන් තෙත් වෙමින් තිබිණි.

“ඇති යන්නම්, තමුසෙට ඔව් කියන්න පුළුවන් ප්‍රශ්නයක් ආවා, එහෙම නේද?” ප්‍රධානියා නැවතත් වඩාත් උස් හඬකින් සිනාසෙමින් සිටියේය. “ස්පෝර්ට්ස් කරලත් නෑ, ඉගෙන ගෙනත් නෑ, තමා මොන ඉලව්වක්ද ඉස්කෝලෙදි කළේ කියලා කියනවකෝ බලන්න..?”

පාසැල් කාලයේදී වර්ණලාභී ක්‍රීඩකයකු මෙන්ම උසස් පෙළ විභාගයේදී ඉහළම දිස්ත්‍රික් කුසලතාවයක්ද හිමි වූ ප්‍රධානියාට එම ප්‍රශ්නය ඇසීමට ප්‍රමාණවත් තරමට සුදුසුකම් තිබිණි.

• • •

ප්‍රධානියාගේ හඬ වඩ වඩාත් උච්ච වන අයුරක් නයනාට හැඟිණි. එහෙත් ඒ තුළ සැඟවී ඇත්තේ කෝපයක් නොවන බව දැන් ඇය පලපුරුද්දෙන් දනී. භාසා මුසු ආකාරයෙන් ඔහු තමාගේ ප්‍රතිවාදියාව ප්‍රශ්න කරමින් සිටිනා වග ඇයට සක්සුදක් සේ පැහැදිලිය. බොහෝවිට ඔහු ඉදිරියේ සිටිනුයේ අලුතෙන් බඳවාගත් නිලධාරීන්ගෙන් කෙනෙකු විය යුතු බව ඇය අනුමාන කළාය.

“උසස් පෙළ දෙපාරක් ගේල්. මම හරි නේද?”

“ඔව් සර්.”

“පස්සේ අවුරුදු ගාණක් රස්තියාදු ගහනවා, එහෙම නේද?”
ප්‍රධානියාගේ හඬ සියල්ල විනිවිදනසුලු වූයේය.

වදන් පිට නොවූවද, රත් පැහැ ගැන්වී තිබූ නවකයාගේ මුහුණ කළු-දම් පැහැ ගැන්වෙමින් තිබිණි.

“කතා කරනවා අයිසේ, මම කැමති නෑ බකමුණු තියරියට.”

ප්‍රධානියා තම අත රැඳුණු ගොනුව සිරුවෙන් පිරික්සමින් සිටියේය.

“තමුසෙට ආයේ ඉගෙනගන්න හිතෙන්නේ රස්තියාදු ගහලා
ඇතිවුණාට පස්සේ. එහෙම නේද?”

ගොනුව වසා මේසය මතට විසි කරමින් එවර ඔහු ගෝරනාඩු කළේය.

“ඔව් සර්.” රාවණේ සුසුමක් හෙළවේය.

“හ්ම්... ඊට පස්සේ තමුසේ...”

• • •

තයනා මඳක් එසැවී ඔහු දෙස බැලුවාය. උදෑසනම ප්‍රධානියාගේ ක්‍රීඩා භාණ්ඩය බවට පත්ව ඇත්තේ කවරකුදැයි දැනගැනීමේ ආශාවක් ඇය තුළ මතු වෙමින් තිබිණි. එකවරම ඇයට සිහිවූයේ ටොම් ඇන්ඩ් ජෙරී කාටූනය ය. ඇය මෙම ජෙරී දෙස වඩාත් උනන්දුවෙන් බලන්නට විය.

හේ අඩි හයක් පමණ උස් යැයි ඇයට සිතූණි. කාල වර්ණයට වඩාත් බර තලෙලු පාටකි. පිළිවෙළකට සිටීමට සියලු උත්සහ දරා තිබුණද මොහු කිසිම පිළිවෙළක් නැති තරුණයකු බව ඇය මුල් බැල්මෙන්ම තක්සේරු කළේය. වයස අවුරුදු විසිඅටක් පමණ විය හැකි බව හැඟෙන්නට ඔහු තමාගේ වයසේම නොවන්නේද යන්න ඇයට සිහිවිය.

ඔහු සිය කම්සය මැදීමට උත්සහ දරා තිබුණද ඒ ඉදිරිපස පමණි. පසුපස වැඩි කොටසක් පොඩි වී ඇත්තේය. නිල් පැහැති කලිසමෙහි ඉදිරිපස හොඳින් මැද ඇත. එහෙත් නැම්මේ ඉරි දෙකක් මතු වීම සඟවාලීමට නොහැකි වී ඇත. තම ප්‍රධානියාට යමෙකුගේ පිළිවෙල පිළිබඳ තීරණයක් ගැනීමට එයම සෑහෙන බව ඇය දැන සිටියාය. කලිසම පිටුපසද හොඳටම පොඩි වී ඇත. මොහු ප්‍රධානියාට පිටුපස නොහරවනු ඇතැයි යන්න ඇයගේ එකම පැතුම විය.

කොණ්ඩය කොටට කැපුවද එයද විකාරයකැයි ඇයට සිහිණි. ඉදිරිපස ඇඹරුණු කෙහෙරැලිය, මුදුනත කොට කෙස් ය. පසුපස නැවත දිගට වැටී ඇත. තමා මෙතෙක් කලකට දුටු විකාරරූපීම් කොණ්ඩා මෝස්තරය එය බව ඇයට සිහිණි. නමුත් හේ කඩවසම්ය. ඇත්තටම ඔහුගෙන් විකාරරූපී කඩවසම් ගතියක් දිස්විය. තමාට ඇසුණු, විකාර ජෙරීගේ නම සිහියට නඟා ගැනීමට ඇය උත්සහ දැරුවත් එය එක්වරම සිහිනොවන බව ඇයට හැඟිණි.

මෑතකදී තම බුද්ධි ඒකකයට නව නිලධාරීන් පස්දෙනකු බඳවාගත් බව ඇය දැන සිටියාය. ඔවුන් සියලු දෙනාගේ පෞද්ගලික ලිපිගොනු තම ප්‍රධානියා වෙත යොමු වීම අනිවාර්යය. එනම් ඒවා තමා අතට පත්වීමද අනිවාර්යය. එවිට තමාට ඔහුගේ නම දැනගැනීමට ලැබෙනු ඇත. එතෙක් ඔහුට විකාර ජෙරී යන නම ගැළපෙන බව ඇය තීරණය කළාය. එහෙත් විකාර ජෙරීගේ තොරතුරු තමා අතට පත් වනුයේ ඔහු පස්වැන්නා නම් පමණි.

නවකයන් පස්දෙනාගෙන් තිදෙනෙක්ම පෙරදා වැඩ භාරගෙන තිබිණි. ආයතනයේ නිල නොලත් නීතියට අනුව නිලධාරීන්ද

බහුතරය බොහෝ විට එකිනෙකා නොහඳුනන බව ඇයට රහසක් නොවීය. ප්‍රමාණයෙන් පන්සියයක් පමණ වූ රටේ කාර්යක්ෂම බුද්ධි ඒකකයක් වූ මෙහි සිටින නිලධාරීන් සියලු දෙනාම තම ප්‍රධානියා හා ආයතන ප්‍රධානියා හැරුණු විට හඳුනන සීමිත පිරිසෙන් තමාද එකෙකු වීම ඇයට ආචම්බරයට කරුණක් විය.

නවකයන්ගෙන් මුලින්ම පැමිණි තිදෙනාම ඉතාම ළාබාල වියේ පසුවන්නෝ වූහ. වයස අවුරුදු දහඅට, දහනවය පමණ වයසේ පසු වූ ඔවුන් තිදෙනාම පාසල් ගමන නිම කළා පමණි. ඉන් දෙදෙනෙකුම යුවතියන්ය. විශ්වවිද්‍යාලයට තේරී පත්ව ඇති නවකයන් තිදෙනාම ඊට ඇතුළත් වීමට නියමිතව ඇත්තේද මෙම වසරේදී බව ඇය දැනගත්තේ ඇයට ඔවුන්ගේ කේත-නාමයන් සැකසීමට ලැබුණු අවස්ථාවේදීය. ඔවුන් සෘජුවම විශ්වවිද්‍යාලයට යොමුකරනු ලැබ තිබිණි. අමාත්‍යාණික ලෙස නැගී එන නවක වදයට පිළියමක් ලෙස තොරතුරු ලබාගන්නට ඔවුන් සිසුන් අතරට එක්කරලන්නට ඇතැයි ඇයට සිතූණි.

සිව්වැන්නා දමිළ නිලධාරියෙක් විය. ඔහුද අනුයුක්ත කෙරෙනුයේ කිලිනොච්චි ප්‍රදේශයේ රජයේ ආයතනයක කම්කරුවකු ලෙසට බව ඇය දැන උන්නාය. ඔහුගේ සැබෑ නිලය කිසිදාක කවරකු විසින් හෝ දැන නොගනු ඇත. තම බුද්ධි අංශයේ ඇතැම් මෙහෙයුම් සිදුවන්නේ කෙතරම් සුක්ෂ්ම ආකාරයටද යන්න පිළිබඳ තමාටද සිතාගත නොහැකි බව ඇයට එක්වරම හැඟිණි. තමාද එහි කොටස්කරුවකු වීම පිළිබඳ ඇයට සියුම් ආචම්බරයක් නොදැනුණාද නොවේ.

මොහු පස්වැන්නාය.

විකාර ජෙරී පස්වැන්නා විය යුතුය.

2

XV3EY91582

“ආයුබෝවන් මිස්ටර් රාවණ. මින් ඉදිරියට ඔබගේ නාමය මේක.”

ප්‍රධානියා විසින් කොළ කැබැල්ලේ සටහන් කරනු ලැබ තිබූ දත්ත සිය පරිගණකයට එක් කරමින් සිටි ඇය අවසානයේ තිරය මත දිස්වුණු කේතය පෙන්වමින් ඔහුට පැවසුවාය.

“ආයතනයේ සියලුම කාර්යයන්හිදී ඔබ අපට සම්බන්ධ විය යුත්තේ මෙම නාමයෙන් පමණයි.”

“විකාර..!” ඔහු මිමිණුවේය.

තවකයා එම වදන තෙපළු බව නයනාට නිසැක විය. වෙනත් යමෙකු එම වචනය පැවසුවේ නම් තමා නිසැකවම කෝපවන බව ඇය දැන සිටියාය. තම ප්‍රධානියා මෙන්ම ඇයද විනය ගැන දැඩි ලෙස සැලකිලිමත්වන්නියක බව ආයතනයේ ප්‍රසිද්ධ කාරණාවකි. ආරම්භයේදීම තවක නිලධාරියෙකුට අවවාද කිරීමේ වැදගත්කම ඇය හොඳින් දැන සිටියාය.

“මේ නාමය ඔබ මතකයට එක්කර ගත යුතුයි.” ඇය අවධාරණය කළාය. “විශේෂයෙන් අපි ලිඛිත හැඳුනුම් පතක් ඔබට ලබා නොදෙන අතර මෙම කේත අංකය ඔබගේ අනන්‍යතාව සඳහාම සුරක්ෂිත කරනවා.”

ඇය මනාව පුරුදු කරනු ලද වෙළෙඳ නියෝජිතවරියක මෙන් කියවමින් සිටියාය.

“දැන් එහෙනම් මම රාවණ ලියෝ නෙවෙයි.” ඔහු ඇයගේ නෙත් එක එල්ලේම ග්‍රහණයට ගනිමින් විමසුවේය. “XV3EY91582 එහෙම

නේද මිස්..?”

“මිස්ටර් රාවණේ, ඔබගේ සාමාන්‍ය නාමය භාවිත කිරීම ගැටලුවක් නොවෙයි.” ඇය වඩාත් ආචාරශීලීව පැවසුවාය. “එහෙත් රහස් තොරතුරු වාර්තා කරද්දී මේ කේතය අනුව පමණක්ම ඒවා පරිහරණය කිරීමට ඔබ වගබලාගත යුතුයි.” පමණක්ම යන වචනය වඩාත් අවධාරණය කරමින් ඇය කීවාය. “අනෙක ඔබට වෙන්කරන ලද යම් ගොනුවක තොරතුරු අවශ්‍ය වීට පරිගණකය හරහා මෙම කේතය යොමු කිරීමෙන් අවශ්‍ය තොරතුරු පහසුවෙන් ලබාගත හැකියි.”

ඔබට වෙන්කරන ලද ගොනුවක යන්න ආයාසයෙන් උච්ඡාරණය කිරීමට ඇය දැරූ උත්සහය ඔහුට සිනහ ගෙනදෙන්නක් විය.

“කොහොමටත් මම අනුනගේ කුණු හොයන්නේ නෑ.” රාවණේ මද සිනහවකින්ම ඇයට පිළිවදන් දුන්නේය.

“ඔබගේ රාජකාරියට අයත් කාර්යභාරය පිළිබඳ සියලුම තොරතුරු ඔය කේතය ඇතුළත් කර ලබාගත හැකියි.” ඇය, ඔහු දෙස බැලුවාය. “තවද එහිදී ඔබට ආධුනිකයකු ලෙස අවශ්‍යවේයැයි හැඟෙන තොරතුරු රාශියක් ඇතුළත් පුස්තකාලයට පිවිසීමේ මාර්ගයත් එහි ඇතුළත්ව තිබෙනවා. ඒ වගේම මෙතෙක් කරන ලද, සාර්ථක වූ මෙහෙයුම්වල තොරතුරු අඩංගු සම්පූර්ණ දත්ත ගොනු පද්ධතියක්ම එහි ඇතුළත් වනවා.”

ඔහු ඇය දෙස හෙළුවේ ප්‍රශ්නාර්ථයක් මුසු බැල්මකි. ඇය දිගටම කතා කළාය.

“ඔබව අද සිට සති හතරක කාලයක් ස්වයං අධ්‍යයන පද්ධතියට යොමු කෙරෙනවා.”

“ස්වයං අධ්‍යයන පද්ධතියට...” ඔහු ප්‍රතිරාවය කළේය.

“ඔව්, මෙහෙදි අපි කිසිම විටක ගුරුවරු භාවිත කරන්නේ නෑ. සියල්ල සඳහා ඔබේ ගුරුවරයා වනුයේ පරිගණකය පමණයි.”

“සති හතරකට පස්සේ..?” ඔහුගේ දෙනෙන පුළුල් විය.

“ඔබට පරිගණකයෙන් ප්‍රශ්න පත්‍රයක් ලැබේවි. ඔබ එය 75% සීමාවෙන් සමත් විය යුතුයි.”

“සියයට හැත්තෑ පහකින්...” ඔහු සිය අප්‍රසාදය මුදාහරිමින් සිටියේය. “ඒක අසාධාරණයි. මම විභාග පාස්වෙන්නේ කලාතුරකින්.”

“විකල්පයක් නැහැ.” ඇය තම සිනහව පාලනය කරගැනීමට වෙර දරමින් පැවසුවාය. “ඔබ සමත් නොවුණොත් නැවතත් සති හතරක ආධුනික කාලයකට යටත් වෙනවා.”

“ආධුනික..?” ඔහුට මහ හඬින් කියවුණේය. “හරි කමක් නැහැ. මිස් නයනා මොනව කරන්නද නේද?”

“මට නයනා කියන්න, මිස්ටර් රාවණ.”

“නයනා...” එවර ඔහු ඇය දෙස හෙළුවේ මිත්‍රශීලී බැල්මකි. “හරි නයනා, මට තව එක උදව්වක් කරන්න පුළුවන්ද?”

“ඔව්..?”

ඔහු මඳ වේලාවක් නිහඬව සිටි කතා කළේය.

“මට උප්පැන්නේ දුන්න නමක් තියෙනවා. දැන් ඔයා තව නමක් දුන්නා. මට කියනවද ඒ නමේ තේරුම ඇත්තටම මොකක්ද කියලා.”

ඇයට සිනහ පහළ වූයේ ඉබේමය.

‘ඒ’ නම් දෙක විතරක් නෙවෙයි මනුස්සයෝ මම දුන්න තව

නමකුත් තියෙනවා..!’ ඇයගේ සිත මිම්මුණුවිය.

“ඇයි, මම ඇහුවේ වැරදි දෙයක්ද?”

“නැහැ මිස්ටර් රාවණ. ඒත් මම ඒ ගැන කියන්න දන්නේ නැ.”
නයනා තම සිතැඟි සගවාගැනීමට උත්සහ දරමින් පැවසුවාය.

“හදිසියෙවත් නම අමතක වුණොත් මම මොකද කරන්නේ?”

“පළමු දින තුනේදී විතරක් උදව්කරන්න පුළුවන්.”

“පැහැදිලි කරනවා නම්...” රාවණ වඩාත් හොඳින් ඇය දෙස බැලුවේය.

“ඔබගේ තොරතුරු ඇතුළත් කරලා මට කේත අංකය දෙන්න පුළුවන්.”

“තොරතුරු.” ඔහු ප්‍රතිරාවය කළේය. “මොන තොරතුරුද?”

“මුල් නම, දෙවැනි නම, උපන් දිනය, ඇතුළත් වුණු අවුරුද්ද සහ ගැහැනු පිරිමි බව.” ඇය කීවේ මද සිනා පාමිනි. “එතකොට අංකය ලැබෙව්.”

තමා ඉදිරියේ සිටිනුයේ විකාර රූපියෙකු බව දැන්නම් ඇයට සක්සුදක් සේ පැහැදිලිය. කිසිවකුත් මෙවැනි ප්‍රශ්න මීට පෙර ඇයගෙන් අසා නොතිබිණි. එම අරුතින් ගත් කළ මොහු සැබැම කරදරකාරයෙකි. විකාර ජෙරී.

“මිස්ගේ මුල් නම නයනා, දෙවෙනි නම කුමාරි නේද?” විකාර ජෙරීගේ හඬ නැවතත් ඇය අසලින්ම මතු විය.

“ඔව්, ඒක මගේ නාම පුවරුවේ තියෙනවා.” ඇය දෙවුර හැකිළුවාය. “මම හිතන්නේ ඔබට ඒක පැහැදිලිව ඡේනවා.”

“ඉපදෙන්න ඇත්තේ 96දී විතර.”

“අපෝ නෑ.” ඇය විරෝධයක් පෑවාය. “මම ඊට වඩා වයසයි. අනූ තුනේදී.”

“ඒ කියන්නේ මට වඩා පොඩ්ඩක් බාලයි නේද?” රාවණ්ගේ හඬ පෙරට වඩා මිත්‍රශීලී වූයේය.

විකාර ජෙරී කුමන පොටකට අර අදින්නේදැයි ඇයට එක්වරම තේරුම් ගැනීම අපහසු විය.

“මිස්ගේ ගම..?”

“මම ගම්පහ.” ඇයගේ මුහුණේ මුරණ්ඩු පෙනුමක් දිස්විය.

“මෙහෙට ආවේ 2015 දී..?” ඔහු වඩා ආචාරශීලීව විමසුවේය.

“නැහැ 2014 දී.”

“ඒ අවුරුද්දේ මෙහෙට මිස් විතරද ආවේ.”

ඇය මෙම ප්‍රශ්න කිරීම රිස්සුවේ නැත. “ඇත්තටම මම විතරයි ආවේ.”

ඇය නැවතත් තම සිතුවිලි සඟවාගැනීමට වෙර දැරුවාය.

“මේ මනුස්සයටත් ඕනෑ නැති දෙයක් නෑ.” ඇයගේ සිත මිම්ණුවේය.

“මිස්ගේ කේත අංකය XY4UX91143 නේද?” විකාර ජෙරී හදිසියේම විමසුවේය.

“මොකක්..?” තිගැස්සුණු ඇයට එක්වරම කැගැසුණි.